

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Ε

29 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1927

ΑΡΙΘ 43

Η ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ τῆς «Ἐκκλησίας» δημοσιευθεῖσα «παραινετική» πρὸς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν Ἐγκύκλιος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας θὰ εὖρη ἀναμφιβόλως τὴν προσήκουσαν ἀπήχησιν εἰς τὰς ψυχὰς τοῦ χριστιανικοῦ ἡμῶν πληρώματος, ἧς πράγματι εἶνε ἀξία. Ἐκ τοῦ μητρικοῦ πόνου, ὅστις ὑπηγόρευσεν αὐτήν, καὶ ἐκ τῆς θερμότητος, ἣτις τὴν διαπνέει ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, ἕκαστος χριστιανὸς ὀφείλει νὰ κατανοήσῃ πόσον κρίσιμος εἶνε ἡ παρούσα στιγμή τῆς ζωῆς τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ πόσον εἶναι ἀνάγκη ἀμελλητὶ νὰ ἀνοίξῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς του καὶ ν' ἀντιδράσῃ πάσῃ δυνάμει κατὰ τε ἄτομον καὶ ἄθροος κατὰ τῆς ἐπιβουλῆς, τὴν ὁποίαν τεκταινεται ὁ πολυκέφαλος ἐχθρὸς κατὰ τῶν ἱερῶν αὐτοῦ καὶ ὁσίων.

Ὅτι οἱ περιστοιχοῦντες τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν κίνδυνοι εἶνε πολλοὶ καὶ σπουδαῖοι, μόνον οἱ τυφλοὶ καὶ οἱ κωφοί, οἱ ἀδιάφοροι καὶ οἱ πεπωρωμένοι δύναται νὰ ἀρνηθῶσι. Κλονίζονται πρόρριζα τὰ θεμέλια τῆς πίστεως καὶ τῆς ἠθικῆς ἐκ τῶν ἀλλεπαλλήλων πληγμάτων τῶν ἀκωλύτως περὶ ἡμᾶς σοβούντων ἀθεϊστικῶν καὶ ἀντικοινωνικῶν συστημάτων, ὅτι δὲ κινδυνεύει ἀμέσως καὶ περισσότερον παντὸς ἐκ τοῦ μιάσματος αὐτῶν εἶνε, ἀναντιρρήτως, ὁ παιδικὸς κόσμος, εἶνε δὲ πασίγνωστα τὰ κρούσματα, τὰ ὁποῖα πολλάκις προσφάτως διεπιστώθησαν καὶ καθ' ἑκάστην ἐμφανίζονται μεταξὺ τῶν τάξεων τῆς σπουδαζούσης μάλιστα νεολαίας, εἰς τὴν ὁποίαν καθ' ἑξοχὴν ἔστρεψε τὴν προσοχὴν του ὁ δαίμων τοῦ κακοῦ.

Ἄλλὰ καὶ μόνον τοῦτο ἀρκεῖ ἵνα ὁ ἑλληνικὸς λαός, εἰς ἑαυτὸν συνερχόμενος, ἐξεγερθῆ ὡς εἰς ἄνθρωπος ἵνα πατάξῃ τὸν ἐχθρὸν κατὰ κεφαλῆς. Ἀρκεῖ ὅπως ἕκαστος γονεὺς, ἕκαστος πατὴρ καὶ ἑκάστη μήτηρ, ἀναλογισθῆ τὸν ὄλεθρον, εἰς τὸν ὁποῖον σήμερον-αὔριον θὰ ἐξολισθῆσῃ τὸ τέκνον του, διὰ νὰ ἀποτινάξῃ τὴν ἀμέριμον ἀδιαφορίαν του καὶ νὰ ταχθῆ ἄγρυπνος φρουρὸς τῶν τιμαλφεστέρων του. Ἀνάγκη ἅπαξ διὰ παντὸς νὰ κατανοηθῆ, ὅτι οὔτε ἄτομον δύ-

νεται νὰ εὐδοκιμήσῃ, οὔτε κοινωνία δύναται νὰ εὐδοκηθῆ ἄνευ πίστεως εἰς τὸν Πατέρα καὶ Προνοητὴν Θεὸν καὶ ἄνευ ἠθικῶν ἐφοδίων, συντηρητικῶν τῆς τε φυσικῆς, τῆς πνευματικῆς καὶ τῆς ἠθικῆς ὑγείας. Ἐὰν ὁ ἐχθρὸς ἐπιτυγχάνῃ, τοῦτο ὀφείλει εἰς τὴν ἄγρυπνον καὶ συστηματικὴν καὶ ἀκάματον δράσιν του, εἰς τὴν σύνταξίν του εἰς μέτωπον ἐν καὶ εἰς παράταξιν ἐνιαίαν. Τοῦτο ἀκριβῶς ὀφείλει νὰ πράξῃ καὶ ἡ ἑλληνικὴ χριστιανικὴ κοινωνία: νὰ συνταχθῆ εἰς στερεάν, ἀδιάσπαστον καὶ ἀκλόνητον ἀντιπαρατάξιν πρὸς τελεσφόρον ἀπόκρουσιν τοῦ ἐχθροῦ.

Εἰς τοῦτο λοιπὸν καλεῖ πάντας ἡμᾶς τῆς Ἐκκλησίας ἡ μητρικὴ φωνή, ἐκ βαθέων κραζούσης καὶ ἐκκαλοῦσης εἰς τὰ βάθη τῶν χριστιανικῶν συνειδήσεων. Ἐγερθῶμεν καὶ συνταχθῶμεν ἀλληλέγγυοι ὅσοι πιστοὶ κατὰ τῶν λυμεόνων τῶν παλαδίων ἡμῶν ὡς τε ἔθνοιοι καὶ ὡς χριστιανικῆς κοινωνίας, καὶ περιφρουρήσωμεν τὴν ἀφελῆ, εὐπίστον καὶ εὐπαράγωγον ἑλληνικὴν νεότητα ἀπὸ τῶν τρομερῶν παγίδων καὶ ἐπιβουλῶν τοῦ ἀποχαλινωθέντος ἐχθροῦ ἐνὸς ἑκάστου ἡμῶν καὶ πάντων ὁμοῦ.

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΤΩΝ ΕΝΟΡΓΑΝΩΝ ΟΝΤΩΝ

ΥΠΟ HANS DRIESCH

[Συντομοτάτη περίληψις ὑπὸ Σ. Μ. Κ α λ λ ι ά φ α]

3.

Α'. Ἐντελέχεια καὶ οὐσία.

Τί εἶναι οὐσία, εἶναι πρόβλημα εἰσέτι ἄλλοτον Αἰ περὶ τὰ φαινόμενα τῆς ἀνοργάνου ὕλης ἀσχολούμεναι ἐπιστήμαι νοοῦσιν ἐν γένει τὴν οὐσίαν ὡς τι ἕκτασιν ἔχον, ἐν τῷ χώρῳ ὑπάρχον· ὅπου ἐνταῦθα ἔχομεν πρὸ ἡμῶν ποικίλιαν, αὕτη εἶναι ποικιλία καθ' ἕκτασιν. Τοῦτο εἶναι τὸ γενικὸν γνώρισμα τῆς ἐννοίας τῆς οὐσίας ἐν ταῖς ἐπιστήμαις ταύταις, ὅσον-δήποτε καὶ ἂν διίστανται οἱ γινώμαι περὶ τὰ λοιπὰ αὐτῆς γνωρίσματα.

Ἐπανερχόμενοι δὲ νῦν εἰς τὰ τῆς ζωῆς ἔχομεν νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι αὕτη δὲν δύναται νὰ ἐδράζεται ἐπὶ οὐσίας τινός, καθὼς ἐννοοῦν αὐτὴν αἱ ἐπιστήμαι τῆς ἀνοργάνου ὕλης. Ἐν τῷ ἐνοργάνῳ ὄντι ὑπάρχουν

ἀναμφιβόλως οὐσίαι αἱ καλούμεναι χημικαί, ἀλλ' αὐταὶ οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ μέσα, διὰ τῶν ὁποίων γεννῶνται αἱ μορφαί· αἱ οὐσίαι αὗται δὲν ταυτίζονται πρὸς τὴν ἐντελέχειαν, ἀλλὰ χρησιμοποιοῦνται ὑπ' αὐτῆς, ἥτις, ὡς ἐλέχθη, δὲν εἶναι ποσοτικός παράγον, καὶ κατ' ἀκολουθίαν δὲν ὑπόκειται εἰς μέτρησιν, ἐνῶ αἱ χημικαὶ οὐσίαι εἶναι ποσοτικαὶ καὶ μετρηταί.

Ἡ ἐντελέχεια κατ' οὐδένα τρόπον ἐξαργαῖται ἐκ τῆς ὕλης. Καθὼς σωρὸς λίθων παραμένει τοιοῦτος ἄνευ τῆς ἐπενεργείας τοῦ τέκτονος, οὕτως ὁργανισμός τις ἄνευ ἐντελεχείας παραμένει ἀνόργανόν τι **ἄθροισμα**, ὁργανισμός «θνήσκων». Ἐάν τις ἤθελε κατορθώσει νὰ κατασκευάσῃ τεχνητόν τι ὄν, τῇ ἀληθείᾳ δὲν θὰ εἶχε δημιουργήσῃ ὄν, μέλλον ὅσον οὕτω νὰ ἀναπνεύθῃ, ἀλλ' ὄν διατελοῦν ἐν θανάτῳ. Ἡ ἐντελέχεια ἐλέγχει καὶ ὑσμίζει τὴν ἀναπνοήν, τὴν ἀφομοίωσιν, τὰς ἐκκρίσεις· ἄνευ δ' αὐτῆς θὰ εἴχομεν πρὸ ἡμῶν χάος χημικῶν ἐνεργειῶν, ὧν ἕνεκα ἤθελον καταστραφεῖ καὶ τὰ ὄργανα καὶ αἱ λειτουργίαι αὐτῶν. Ἡ ἐντελέχεια εἶναι ἐξ ὁλοκλήρου διάφορος τῆς ὕλης. Διὰ τοῦτο τὸ αἰνίγμα: «πῶς εἶναι δυνατόν νὰ σκέπτεται ἡ ὕλη» εἶναι ἀπλῶς φαινομενικὸν πρόβλημα. Ἡ ὕλη δὲν σκέπτεται, **κατ' οὐδένα λόγον** αὕτη εἶναι ἡ **βάσις** τῆς ζωῆς.

Δὲν θὰ ἦτο ὅμως δυνατόν νὰ καλέσῃ τις τὴν ἐντελέχειαν οὐσίαν ὑπὸ τὴν γενικωτάτην φιλοσοφικὴν τῆς λέξεως σημασίαν, ἥτοι ὡς τὸν ἀμετάβλητον φερέα τῶν μεταβαλλομένων αὐτοῦ ἰδιοτήτων; Ἴσως. Οὕτω δὲ θὰ ὑπῆρχον δύο οὐσίαι ἐν τῇ φύσει, ἡ ἐν τῷ χώρῳ ἐκτεινομένη ὕλη καὶ ἡ ἐκτὸς χώρου, ἀλλὰ κατ' ἔντασιν οὐσα ἐντελέχεια. Εὐνόητον δὲ εἶναι ὅτι ἡ ἐντελέχεια δὲν εἶναι διὰ τῶν αἰσθήσεων ἀνιληπτή, ἀλλὰ μόνον νοητή. Εἶναι ἀδύνατον νὰ συλλάβῃ τις **παράστασιν** τινὰ τῆς ἐντελεχείας. Διὰ τοῦτο τὸ ζήτημα, ἂν ἡ ἐντελέχεια εἶναι οὐσία κατ' ἔννοιαν φιλοσοφικὴν παραμένει ἀναγκαίως ἄλυτον.

Τὰ λεχθέντα δὲ ταῦτα ἄγουν ἡμᾶς νῦν εἰς τὸ ζήτημα

Ε'. Περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ περὶ τοῦ τέλους τῆς ἀτομικῆς ζωῆς.

Καὶ εἰς τὸ μέγα τοῦτο ζήτημα λαμπρῶς καταφαίνεται ἡ ἄκρα ἐπιστημονικότης τοῦ Driesch. Οὐδέποτε ὁ φιλόσοφος οὗτος ἰσχυρίζεται τι, ἂν μὴ δύναται νὰ προσάγῃ ἢ ἀκριβεῖς ἀποδείξεις, ἢ, τοῦλάχιστον, ἰσχυρὰς ἐνδείξεις· τὸ φιλοσοφικὸν αὐτοῦ σύστημα οὐδαμοῦ καταλείπει τὸ ἕδαφος τῆς ἀκριβοῦς ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης. Λέγει λοιπὸν ἐπὶ λέξει τὰ ἐξῆς προεισαγωγικῶς περὶ τοῦ ζητήματος τούτου: «Ἀλλὰ περὶ τῆς πρώτης ἀρχῆς καὶ περὶ τοῦ τέλους τῆς ἀτομικῆς ζωῆς καὶ περὶ τῆς πρώτης ἀρχῆς τῆς ζωῆς ἐν γένει δὲν δύναμαι νὰ σᾶς προσφέρω ἄλλο τι ἢ ὀλίγας τινὰς δορίστους σκέψεις. **Οἱ ὕλισται** ἰσχυρίζονται βέβαια, ὅτι γνωρίζουν πάρα πολλὰ περὶ τῶν αἰωνίων τούτων προβλημάτων· ἐγὼ ὅμως αὐτὸς ἀνάγκη νὰ ὁμολογήσω, ὅτι, κυρίως εἰπεῖν, περὶ αὐτῶν οὐδὲν γινώσκω». Αἱ δὲ ὀλίγαι σκέψεις, τὰς ὁποίας ὁ ἐπιστήμων οὗτος φιλόσοφος ἔχει νὰ μᾶς ἀνακοι-

νώσῃ, δύνανται νὰ σνομισθῶσιν ὡς ἐξῆς: Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ εἴπῃ τις περισσότερα ἢ ὅτι ἡ ἐντελέχεια μὲ τὴν ἐμφάνισιν νέου τινὸς ἀτόμου ἀρχίζει νέαν ἑαυτῆς ἐκδήλωσιν, τὴν ὁποίαν τελειώνει μὲ τὸν θάνατον αὐτοῦ. Ἄγνωστον δὲ κατ' ἀνάγκην εἶναι, τί ἦτο ἡ ἐντελέχεια ὡς ἀτομικὴ ἐντελέχεια πρὸ τῆς ἐνάργεας ἐκείνης καὶ τί θὰ γίνῃ μετὰ τὸν θάνατον. Μετὰ τοῦ θανάτου ποσὸν τι ὕλης, τὸ ὁποῖον πρότερον διετέλει ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς ἐντελεχείας, ἀπαλλάσσεται τοῦ ἔλεγχου τούτου καὶ ὑποκίπτει πλῆθον ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς νόμους τῆς φυσικοχημικῆς αἰτιότητος. Περὶ δὲ τῆς πρώτης ἀρχῆς τῆς ζωῆς ἐν γένει ἀποφαίνεται, ὅτι βέβαιον εἶναι μόνον, ὅτι ἡ ζωὴ δὲν ἀνεφάνη διὰ τυχαίας τινὸς συνεργείας ἀνοργάνων παραγόντων· διότι συνθέσεις ὕλικῶν στοιχείων δὲν παράγουν ἐντελέχειαν, ἀλλὰ τοῦναντίον κατακυριαχοῦνται ὑπ' αὐτῆς. Περὶ δὲ τῶν πρώτων σχέσεων μεταξὺ ἐντελεχείας καὶ ὕλης κατὰ τὴν αὐστηρὰν ἐπιστήμην οὐδὲν γινώσκουμεν. * *

Μέχρι τοῦδε ἐξηρευνήθησαν αἱ σχέσεις τῆς ἐντελεχείας πρὸς τὰς γενικὰς ἀρχάς, αἱ ὅτι τὰ διεύθυνον τὰ ἐν τῷ ἀνοργάνῳ κόσμῳ φαινόμενα· ἐκ τῆς ἐρεῦνης δὲ ταύτης προσέκυψεν ἡ ἀνάγκη τῆς εἰσαγωγῆς τῆς ἐντελεχείας ὡς νέου φυσικοῦ παραγόντος. Ἡ ἐρευνα αὕτη ἠπιολόγησε τὴν ἐντελέχειαν **ἐμμέσως**. Νῦν δὲ πρόκειται νὰ καταδειχθῇ ἀμέσως, ὅτι ὁ νέος οὗτος παράγον εἶναι συστατικὸν τοῦ ἐκ τῶν προτέρων δυνατοῦ συστήματος τῶν φυσικῶν παραγόντων· μὲ ἄλλας λέξεις, ὅτι ἡ λογικὴ θετικῶς ἀξιοῖ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς ἐντελεχείας εἰς τὴν ἐπιστήμην. Πρόκειται δηλονότι ἐνταῦθα νὰ θεμελιωθῇ **λογικῶς** ἡ θεωρία περὶ τῆς ζωικῆς ἀρχῆς (Vitalismus).

Καὶ ἐν τῷ ζήτηματι τούτῳ ἡμεῖς δὲν εἶναι δυνατόν παρὰ νὰ εἴμεθα συντομώτατοι.

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Ἀριθ. { Πρωτ. 26702
{ Διεκλ. 526 Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἀυγούστου 1927

Ἀριθμὸς Γνωμοδοτήσεως 52

Ὁ παρὰ τῇ Διευθύνσει Θεησκευμάτων
Νομικὸς Σύμβουλος

Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν Θεησκευμάτων.

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ διαβιβασθέντος ἡμῖν ἐγγράφου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν δι' οὗ ἐρωτᾶται, ἐὰν μοναχὸς καταδικασθεὶς εἰς ἐξάμηνον σωματικὸν περιορισμὸν ἐν μετοχῇ τῆς Μονῆς τῆς Μετανοίας τοῦ δικαιούται νὰ μετᾶσχη ψηφοφορίας, προκειμένης ἐκλογῆς Ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς εἰς ἣν ἀνήκει Μονῆς, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω ἡμῖν ὅτι:

Κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ άρθρου Θ' τοῦ Νόμου Σ' ὁ ὑπὸ τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου σωματικὸς περιορισμὸς κληρικοῦ ἐν Μονῇ ἐπιβάλλεται ὡς ποινὴ, ἥτις καὶ ἀποτελεῖ αὐτόχρημα ποινὴν καθείρξεως ὡς καὶ οἰαδήποτε ἄλλη, παραλλάσσουσα μόνον κατὰ τὸ ὅτι

αὕτη ἐκτελεῖται ἐν αὐτῇ τῇ Μονῇ τῆς Μετανοίας αὐτοῦ ἢ ἄλλῳ εἰδικῷ Σωφρονιστικῷ διὰ τοὺς κληρικούς καταστήματι, τῶν ἐκτιόντων ταύτην ὑποκειμένων εἰς τοὺς αὐτοὺς περιορισμοὺς τῆς ἐλευθερίας, εἰς οὓς καὶ οἱ διὰ κοινὰ ἀδικήματα κολαζόμενοι μὴ κληρικοί.

Ἐφ' ὅσον ὅθεν τελοῦσιν ὑπὸ τὸ κράτος περιορισμοῦ στερητικοῦ τῆς προσωπικῆς αὐτῶν ἐλευθερίας, καθ' ἣν ὄλω; ἀνακόλουθον ἐάν, διαρκούσης τῆς τοιαύτης ποινῆς αὐτοῦ, ἐπειρέσεται ἄσκησις δικαιοσύνης ψήφου προϋποθετούσης ἐλευθέραν τὴν κίνησιν αὐτοῦ. Ἐχει μὲν δικαίωμα ψήφου, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ προσέλθῃ κατὰ τὴν ψηφοφορίαν ὡς ἐστερημένος τοῦ δικαιώματος τοῦ προσέρχεσθαι κατ' αὐτήν. Ἡ περίπτωσις αὕτη δὲν παραλλάσσει ἐκείνης, καθ' ἣν οἱ καταδικασθέντες εἰς στέρησιν τῆς προσωπικῆς αὐτῶν ἐλευθερίας, — ἄνευ στέρησεως ἐννοεῖται τῆς ἀσκήσεως τῶν δημοσίων αὐτῶν δικαιωμάτων — καθειρογμένοι ὄντες, ὡς ἐστερημένοι τῆς προσωπικῆς αὐτῶν ἐλευθερίας, δὲν δικαιούνται νὰ προσέλθωσι εἰς τὸν τύπον ἔνθα ἡ ἐκλογὴ ἢ νὰ αἰτήσωνται τὴν ἄσκησιν τοῦ δικαιώματος τοῦ ψηφοφορεῖν, ἐάν συμπέσῃ ὥστε κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπίσεως τῆς ποινῆς αὐτῶν νὰ διενεργηθῶσι ἐκλογαί, ὧν τὸ κύρος οὐδαμῶς ἐπηρεάζεται ἐκ τοῦ ὅτι οὗτοι δὲν ἤσκησαν τὰ δικαιώματα αὐτῶν.

Ἔχομεν ὅθεν τὴν γνώμην, ὅτι μοναχὸς καταδικασθεὶς εἰς σωματικὸν περιορισμὸν, ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ οὗτος, δὲν δύναται νὰ προσέλθῃ ἔνθα ἡ ἐκλογὴ διενεργεῖται πρὸς ἄσκησιν τῶν ἐκ ταύτης δικαιωμάτων αὐτοῦ.

Ὁ Νομικὸς Σύμβουλος
Χρ. Ν. Στεφανόπουλος

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΞ ΑΓΓΛΙΑΣ

Ἀποδοκιμασίαι τοῦ Ἐπισκόπου Βιρμιγγάμης ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τοῦ St. Paul's

Ἐν προηγουμένη ἀνταποκρίσει πρὸς τὴν «Ἐκκλησίαν» ἐξέθεσα τὰ περὶ τοῦ κατακληρικοῦ κηρύγματος τοῦ Ἐπισκόπου Βιρμιγγάμης Dr Barnes ἐν τῷ Ουέστμινστερ Ἄμπυ, ἐν τῷ ὅλῳ οὗτος ἰσχυρίσθη καὶ ἀπεπειράθη ν' ἀποδείξῃ τὴν ἐκ τοῦ πιθήκου ἐξέλεξιν τοῦ ἀνθρώπου.

Τὸ κήρυγμα ἐκεῖνο ἐσημείωσε ζωηροτάτην ἐξέγερσιν τῆς κοινῆς γνώμης κατὰ τοῦ νεωτερίζοντος Ἐπισκόπου, ὅστις μὴ ἀρκεσθεὶς εἰς τὰς παρακεκινδυνευμένας γνώμας, ἃς ἐξήνεγκεν ἐν τῷ περιβοήτῳ καταστάντι κηρύγματί του πρὸς τοὺς μαθητὰς τοῦ Σχολείου τοῦ Ουέστμινστερ, νέον σκάνδαλον ἐδημιούργησε πρὸ δύο περίπου ἑβδομάδων, ὅποτε ἐν τῷ καθεδρικῷ Ναῷ τῆς Ἐπισκοπῆς αὐτοῦ κηρύττων ἐπετέθη κατὰ τοῦ μυστηρίου τῆς Θεῆς Εὐχαριστίας ὀνομάσας αὐτὸ εἰδωλοστροφίαν καὶ προκτάλληψιν ἀνθρώπων κατωτέρως νοσηρίας καὶ πρωτογενοῦς πολιτισμοῦ. Ἡ τοιαύτη ἐπίθεσις αὐτοῦ κατὰ μυστηρίου τόσον θεμελιώδους καὶ σπουδαίου καὶ δι' αὐτοὺς τοὺς Πρωτεστάντας, νέον ἐγέννησεν ἀναβρασμὸν μεταξὺ τοῦ θρησκευομένου κόσμου, ὅστις ἠξίωσε δι' ἐπιστολῶν, πρὸς τε τὸν ἡμερη-

σιον καὶ περιοδικὸν τύπον ἀπευθυνθεισῶν, τὴν ἐκ τοῦ Ἐπισκοπικοῦ ἀξιώματος καθαίρεισιν τοῦ «αἵρετικοῦ», ὅπως ἀποκαλεῖται, Dr Barnes.

Καὶ καθυσύχασαν μὲν πως τὰς σκανδαλισθείσας συνειδήσεις τῶν πιστῶν αἱ ὑπὸ τῶν Ἐπισκόπων τοῦ Λονδίνου καὶ τοῦ Σάδωκ γενόμεναι ἐπ' ἐκκλησιαίαι ἀναιρέσεις τῶν γνωμῶν τοῦ Ἐπισκόπου Βιρμιγγάμης ὅσον ἀφορᾷ τὴν περὶ ἐξέλιξεως τοῦ ἀνθρώπου θεωρίαν καὶ τὸ κύρος τοῦ μυστηρίου τῆς Θεῆς Εὐχαριστίας, πλὴν ὅτι διὰ τοῦ τύπου ἀνηγγέλη ὅτι ὁ Ἐπίσκοπος Βιρμιγγάμης ἐπρόκειτο καὶ αὐθις νὰ κηρύξῃ ἐν τῇ Ἐπισκοπῇ τοῦ Λονδίνου καὶ δὴ ἐν αὐτῷ τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τοῦ St. Paul's, νέα ἐξέγερσις τῆς κοινῆς γνώμης ἐδημιουργήθη καὶ νέα ἐπιθέσεις ἐν τῷ τύπῳ κατ' αὐτοῦ ἐσημειώθησαν. Ἐξεφράζετο ἡ ἀπορία πῶς ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ τοῦ Λονδίνου θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς ἐπίσκοπον «αἵρετικόν» νὰ ἐπαναλάβῃ τὰς κατὰ τῆς χριστιανικῆς θρησκείας ἐπιθέσεις καὶ νὰ κλονίσῃ τὴν πίστιν τοῦ λαοῦ, καὶ προεβλέπετο ὅτι πλεῖστος κόσμος θὰ σιρρεύσῃ ὄχι βεβαίως διὰ νὰ οἰκοδομηθῇ ἐκ τοῦ κηρύγματος, ὅσον διὰ νὰ ἴδῃ τὸν Ἐπίσκοπον, ὅστις τόσον θόρον βροντᾷ περὶ τὸ ὄνομά του καὶ νὰ ἀκούσῃ τὰς παρατόλους, αἵρετικὰς δοξασίας αὐτοῦ περὶ ζητημάτων θεμελιωδῶν τῆς χριστιανικῆς πίστεως.

Καὶ ὄντως τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ ἐν ἀσφυκτικῇ συρροῇ ἐκκλησιάσματος ἤρξατο ἡ λειτουργία ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τοῦ St Paul's παρόντος καὶ τοῦ Ἐπισκόπου Βιρμιγγάμης τοῦ καὶ κήρυκος τῆς ἡμέρας. Ἡ λειτουργία διεξήχθη ὑπὸ τῶν νεωτέρων ἱερέων τοῦ Ναοῦ, οὐδὲν δ' ἀπολύτως ἐπεισδίδον ἐδημιουργήθη μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν ὁ Dr Barnes ὡδηγήθη εἰς τὸν ἄμβωνα, ἵνα κηρύξῃ. Τότε ἐν τῷ μέσῳ τῆς γενικῆς σιγῆς ἠκούσθη μία φωνὴ προερχομένη ἐκ τοῦ κέντρου τοῦ Ναοῦ. Ἦτο ἡ φωνὴ τοῦ Canon Bullock-Webster Προϊσταμένου τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Μιχαὴλ (τοῦ Σίτυ), ὅστις ἐνδεδυμένος τὰ ἄμφια αὐτοῦ, περιστοιχούμενος ὑπὸ 300 περίπου ὀπαδῶν, νέων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, καὶ ἐστραμμένος πρὸς τὸ ἐκκλησίασμα ἀνέγνωσεν ἐκ χειρογράφου σφοδροτάτην διαμαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἐπισκόπου Βιρμιγγάμης ἔχουσαν ὡς ἑξῆς: Ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ ἀμήν. Ἐγὼ Γεώργιος Russell Bullock—Webster, κληρικὸς διπλωματοῦχος τῆς θεολογίας, προϊστάμενος τοῦ Ἁγίου Μιχαὴλ Royal ἐν Σίτυ καὶ ἐν τῇ Ἐπισκοπῇ Λονδίνου, ἐπίτιμος Canon τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ely, ἐνταῦθα καὶ νῦν, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦδε τοῦ ἐκκλησιάσματος, ἐξ ὀνόματος ἐμοῦ καὶ μεγάλης μερίδος κληρικῶν καὶ πιστῶν λαϊκῶν τῆς ἐπαρχίας ταύτης καταμηνύω ἐπισήμως τὸν Ἐρνέστον Γουλιέλμον Barnes, Διδάτορα, Ἐπίσκοπον Βιρμιγγάμης, ἐπὶ τῷ ὅτι διὰ ψευδῶν καὶ αἵρετικῶν διδασκαλιῶν ἐν προσφάτοις αὐτοῦ κηρύγμασιν ἠρνήθη καὶ περιεφρόνησε τὰς διδασκαλίας καὶ τὰ μυστήρια τῆς Ἁγίας Καθολικῆς Ἐκκλησίας. Καὶ τούτου ἕνεκα, διαμαρτυρόμεθα σφοδρότατα κατὰ τῆς προσκλήσεως τοῦ εἰρημένου Ἐπισκόπου Βιρμιγγάμης ὅπως κηρύξῃ ἐν αὐτῇ τῇ Μητρὶ—Ἐκκλησίᾳ ταύτης τῆς Ἐπισκοπῆς. Ἐφ' ὅσον δὲ ἡ παρουσία τοῦ μνησθέντος

Ἐπισκόπου ἐν οἰφδήποτε Ναῶ τυγχάνει ὕβρις μὲν κατὰ τοῦ Παντοδυνάμου Θεοῦ, σκάνδαλον δὲ καὶ προσβολὴ κατὰ τῶν πιστῶν, παρακαλοῦμεν νῦν τὸν Σεβασμιώτατον ἡμῶν ἐν Θεῷ πατέρα, τὸν Ἀρθουρον Φόλεϊ, Λόρδον Ἐπίσκοπον τῆς ἐπαρχίας ταύτης, ὅπως ἀπαγορεύσῃ εἰς τὸν ἐν λόγῳ Ἐπίσκοπον νὰ κηρύττῃ καὶ λειτουργῇ ἐν οἰφδήποτε Ναῶ τῆς δικαιοδοσίας αὐτοῦ. Καὶ περαιτέρω προσκαλοῦμεν τὸν Ἀρχιεπίσκοπον καὶ τοὺς Ἐπισκόπους τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιφερείας Καντοναρίας ὅπως δικάσωσι τὸν εἰρημένον Ἐπίσκοπον διὰ τὰς αἰρετικὰς καὶ ἔθνικὰς αὐτοῦ δοξασίας, καὶ ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν θὰ ἀποδειχθῇ ἔνοχος, πάραυτα καθαιρέσωσι καὶ ριψώσιν αὐτὸν ἐκτὸς τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ μέχρις οὗτου οὗτος μετανοήσῃ καὶ ἀναίρεσῃ τὰς πλάνας του. Εἴθε δὲ ὁ Θεὸς ἐν τῷ ἀπειρῷ Αὐτοῦ ἐλέει νὰ φέρῃ αὐτὸν ταχέως εἰς μετάνοιαν. Ἐν τῷ ὄνοματι τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Ἀμήν. Καὶ νῦν, ἀδελφοί, ἵνα μὴ μολυνθῶσι τὰ ὅρα ἡμῶν διὰ νέων ἀνοσιοιτήτων, προσκαλῶ πάντας τοὺς πιστοὺς, τοὺς ἐνταῦθα ὄντας, ὅπως ἐγκαταλίπωσι τὸν Ναὸν τοῦτον καὶ ἔλθωσι μετ' ἐμοῦ, ἵνα ἀλλαγῶ συνεχίσωμεν τὴν λατρείαν ἡμῶν».

Καθ' ὃν χρόνον ὁ Canon Bullock—Webster ἀνεγίνωσκε τὴν ὡς ἄνω διαμαρτυρίαν, συγχάνει διεκόπητο ὑπὸ φωνῶν προερχομένων ἐκ διαφόρων μερῶν τοῦ Ναοῦ. Πρὸς τοῦτους μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν προτάσεων τινῶν τῆς διαμαρτυρίας ὁ διευθυντὴς τῆς χορωδίας τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ ἤρχεισε νὰ κρούῃ τὸ ὄργανον, τοῦ ὁποίου οἱ ἤχοι βαθμηδὸν ἠΐξανον μέχρι τοῦ σημείου, ὥστε νὰ μὴ καθίσταται ἀκουστή ἡ φωνὴ τοῦ διαμαρτυρομένου κληρικοῦ καὶ ἐσυνεχίσθησαν μέχρι τέλους τῆς ἀναγνώσεως τοῦ ἱστορικοῦ τούτου ἐγγράφου. Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν ἀκολουθούμενος ὑπὸ τῶν 300 περίπου ὁπαδῶν αὐτοῦ, οἷτινες ἐν δηλώσει αὐτῶν δὲν ἀπέκριναν τὴν πρόθεσιν ἣν εἶχον ὕπως ἐν περιπτώσει ἐξασκήσεως βίας κατὰ τοῦ Canon Bullock—Webster, σχηματίσωσι περὶ αὐτὸν φραγμὸν καὶ καταστήσωσι δυνατὴν τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἀνάγνωσιν τῆς διαμαρτυρίας, ἐξῆλθε διὰ μέσου τοῦ ἐκκλησιασματος ἐκ τοῦ Ναοῦ ὁ ζηλωτὴς κληρικὸς καὶ μετέβη εἰς τὸν Ναὸν αὐτοῦ ὅπου ἐτέλεσε τὴν θείαν λειτουργίαν.

Πλὴν ἡ διαμαρτυρία αὕτη καὶ ὁ ἐπακολουθήσας θόρυβος δὲν ἠμπόδισάν τὸν Ἐπίσκοπον Βιρμινγκάμης ὅπως ἐκφωνήσῃ τὸ κήρυγμα αὐτοῦ. Τοῦτο ἐστρέφετο καὶ αὐτὸς περὶ τὸ ζήτημα τῆς ἐξελίξεως τοῦ ἀνθρώπου. Τοιαύτη ὁμως μετριοπάθεια διέκρινεν αὐτό, ὥστε πολλὰ αὐτοῦ σημεῖα νὰ ἀποτελῶσιν αὐτὸ τοῦτο ἀναίρεσιν τῶν ὅσων εἶπε πρὸς τινος ἐν τῷ Οὐδέστημπερ Ἀμψ. Οὕτως εἰπὼν τότε ἐδήλωσε, μετὰ τῶν ἄλλων, ὅτι «ὁ θρίαμβος τῆς Λαθβινείου θεωρίας κατέστρεψεν ὁλόκληρον τὸ θεολογικὸν σύστημα», ἥδη ἀναίρων τὸν ἰσχυρισμὸν αὐτοῦ εἶπε πρὸς τοὺς ἄλλους «οἱ μετρίως ἀναπτύξουσιν ἄνθρωποι ὑπερβαλλόντως μεγαλοποιοῦσι τὴν ἐπίδρασιν, ἣν ἔσχον ἐπὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ τὰ συμπεράσματα τῆς ἐπιστήμης». Καὶ ἐνῶ τότε ἐξέφρασε τὴν πεποίθησιν ὅτι «ὁ ἄνθρωπος εἶναι ζῶον βραδέως ἀποκτῆσαν τὴν διανόησιν καὶ

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ

	Ἡμερομηνία	Κυριακὴ Ἐβραματίου	Κυριακὴ Ἀποστόλων	Ἐορταὶ	Ἦχοι
ΝΟΕΜΒΡΙΟΝ	6 Κυρ. Ζ	Λουκᾶ	Κυριακὴ ΚΑ'	Γ'	δ'
	13 Κυρ. Η'	Λουκᾶ	Ἰωάννου Χριστοῦ	ΓΑ	πλ. α
	20 Κυρ. Θ'	Λουκᾶ	Κυριακὴ ΚΓ'	Α'	πλ. β
	27 Κυρ. ΙΑ'	Λουκᾶ	Κυριακὴ ΚΑ'	Β'	βαρῶς

ἀνυψωθὲν ἐκ τοῦ χθαμαλοῦ ἐπιπέδου τῶν προγόνων αὐτοῦ (πιθήκων)... καὶ οὐ εἶναι πάντῃ ἀδύνατον νὰ ἐναρμονίσῃ τις τὰ συμπεράσματα τῶν ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν μετὰ τῆς παραδεδομένης Θεολογίας οἰουδήτινος κλάδου τῆς χριστιανικῆς Ἐκκλησίας, ἥδη εἶπε «σήμερον πολλοὶ θὰ βεβαιώσωσι—πεπλαγημένως κατὰ τὴν γνώμην μου—ὅτι ἡ ἐπιστήμη ἀπέδειξεν ὅτι ἡ χριστιανικὴ πίστις περὶ τῆς ἰδιαιτέρας προνοίας ἦν ἔλαβεν ὁ Θεὸς περὶ τοῦ ἀνθρώπου δὲν δύναται νὰ εἶναι ὀρθή».

Τὸ ἐπεισόδιον τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ St. Paul's ζωηρότατα ἐσχολιάσθη ὑφ' ὅλου τοῦ ἡμερησίου τύπου τοῦ Λονδίνου, φαίνεται δὲ ὅτι τὰ αἷτια τὰ προκαλέσαντα αὐτὸ θὰ ἔχωσι βαθύτερα; συνεπείας ἐπὶ τῆς μελλούσης πορείας τῆς Ἀγγλικανῆς Ἐκκλησίας. Ἐν τέλει δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ἐξαιρετικὸς ἐρεθισμὸς ἐπικρατεῖ μετὰ τῆς μερίδος τῶν Anglo—Catholics, εἰς οὓς ἀνήκει καὶ ὁ Canon Bullock—Webster.

Λονδίνον, τῆ 19 Ὀκτωβρίου 1927

† Ὁ Μ. Ἀρχιεπίσκοπος ΜΙΧ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ἐλευθερία.

Δάσκημος ἄγγλος συγγραφεὺς, ὁ Νόρμαν Ἀντζελ, φιλοσοφῶν ἐπὶ τῶν μεταπολεμικῶν κοινωνικῶν καὶ πολιτικῶν ἐκβλαστημάτων. ἦτοι τοῦ μπολσεβιζμοῦ καὶ τοῦ φασισμού, οἷτινες ἐνεφανίσθησαν οἰοῦντι ὡς ἀπάντησις εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας (!) ἀγῶνα, εὐστόχως χαρακτηρίζει τὰ συστήματα ταῦτα ὡς τρομερὰν παρεξήγησιν τῆς ἐννοίας τῆς ἐλευθερίας, τὴν ὁποίαν ἐπὶ τέλους κατήμησαν νὰ συντρίψουν. Διότι, καίτοι ἐκ διαμέτρου ἀντίθετα, συμπίπτουν ὁμως εἰς τὴν καταστολὴν καὶ τὸν συμπτωσμὸν αὐτοῦ ἀκριβῶς ἐκείνου τοῦ ἀγαθοῦ, τὸ ὅποιον ὁ ἄνθρωπος θεωρεῖ καὶ θέλει νὰ περιέπῃ ὡς ἱερώτατον τῆς φύσεώς του ἀπόκτημα. Καὶ ὁ φασισμὸς καὶ ὁ μπολσεβιζμὸς, ἰδιοποιούμενοι τὴν ἀπόλυτον ἐλευθερίαν δι' ἑαυτούς, μετέρχονται πολιτικὴν ἀδυσωπήτου καταστολῆς προκειμένου περὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν ἄλλων. Προσπαθοῦν νὰ ἐφαρμόσωσι δύο ἀπόλυτα, ἀντίθετα ὅμως πρὸς ἀλληλα, μὴ ἐννοοῦντες ὅτι ἀπόλυτος ἐλευθερία

διὰ μέλη μιᾶς κοινωνίας εἶνε ἀδύνατος. Τὸ αἶσθημα ψάλλει βεβαίως ὕμνους εἰς τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλὰ δέον νὰ ἐπέρχεται ἢ ὑπὸ τῆς κρίσεως χαλαρωγῶν, ἢ τις, κολούουσα τὰ ἀπόλυτα ἄκρα, ἐπαναφέρει τὰ πράγματα εἰς τὴν σχετικότητα τοῦ μέσου, ὅτε καὶ μόνον δύναται νὰ διατηρηθῇ πᾶσα ἀνθρωπίνη κοινωνία.

Ἡ ἑλληνικὴ νεότης.

Γράφων ὁ παλαιμάχος τοῦ ἠθικοθρησκευτικοῦ παρ' ἡμῖν στίβου ἀγωνιστῆς κ. Μιχ. Γαλανὸς ἐν τῇ «Καινῇ Κτίσει» περὶ τῶν κινδύνων τῶν ἀπειλούντων σήμερον τὴν ἑλληνικὴν νεολαίαν, τῆς ἀνεπαρκoῦς μέχρι τοῦδε περὶ αὐτῶν προνοίας καὶ τῆς σπουδαιότητος τῶν ἀπὸ τινος συγκροτηθειῶν χριστιανικῶν ἐνώσεων τῶν νέων, ἐξαίρει τὴν σημασίαν, τὴν ὁποίαν ἀπέδωκεν εἰς αὐτὰς τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ πρό τινος συγκροτηθὲν συνέδριον τῶν θεολόγων καθηγητῶν τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως καὶ συνιστᾷ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ὑφισταμένων ὀρθοδόξων ἐνώσεων. Ὁμολογουμένως ἡ κίνησις αὕτη εἶνε σημαντικὴ, ἐπαινοὶ δὲ ὀφείλονται πολλοὶ εἰς τὸν ζῆλον τῶν ἀφοσιούντων ἑαυτοὺς εἰς τὴν σωτηρίαν τῆς ἑλληνικῆς νεότητος, μάλιστα σήμερον, ὅτε μέγιστοι καὶ δεινοὶ κίνδυνοι ἀπειλοῦν αὐτὴν τὴν βᾶσιν καὶ τὴν ἐλπίδα τοῦ ἔθνους. Ἡμεῖς θὰ εἴχομεν νὰ προσθέσωμεν τοῦτο μόνον : ὅτι τὰ μάλιστα συντελεστικὸν εἰς τὸν μέγαν σκοπὸν τῶν ἐνώσεων θὰ ἦτο ἡ σύνταξις τῶν ἐπὶ μέρους ἐνώσεων εἰς μίαν «Ἐνωσιν Ἐνώσεων» πρὸς εὐχερεστέραν ἐφαρμογὴν ἐνιαίου συστήματος ἐν τῇ δράσει αὐτῶν καὶ συντονισμὸν τῶν σφυζουσῶν νεανικῶν δυνάμεων, αἵτινες θὰ ἠδύναντο νὰ ἐπιτελέσωσι θαύματα τασσόμεναι ὑπὸ πεφωτισμένην καὶ σθεναρὰν διεύθυνσιν.

Κομμουνιστικὸς ἀπολογισμὸς.

Ἄμερικανὸς Ἰσραηλῆτης, ὁ Ἄαρὼν Κόπμαν, φίλα πρὸς τοὺς κορυφαίους τῶν ῥώσων κομμουνιστῶν φρονῶν, ἐπισκεφθεὶς ἐπ' ἐσχάτων τὴν Ῥωσίαν, διατρέξας αὐτὴν σχεδὸν ὀλόκληρον, παραμείνας ἐν αὐτῇ ἐπὶ μακρόν, γνωρίσας ἐκ τοῦ συνεγγυς καὶ κατὰ βάθος τοὺς ἐργάτας καὶ τοὺς ἀγρότας τῆς χώρας καὶ τὴν ὅλην αὐτῆς κατάστασιν, ἐδημοσίευσε τὰς ἐντυπώσεις του ἐν βιβλίῳ μικρῷ μὲν τὸν ὄγκον, ἀλλ' εἰς ἄκρον διδακτικῷ Οὐδέποτε-λέγει-ὁ ῥώσος χωρικὸς καὶ ἐργάτης ὑπῆρξε δυστυχέστερος παρ' ὅ,τι εἶνε σήμερον. Οἱ νεαροὶ υἱοὶ τῶν χωρικῶν, ἐπασχολούμενοι καθ' ὅλον σχεδὸν τὸ ἡμερονύκτιον μὲ πολιτικὰς συζητήσεις, συνεδριάσεις καὶ προπαγανδικὰς ἐνεργείας, ἀποξενοῦνται ὀλοτελῶς ἀπὸ τοὺς ἀγρούς, συνεπεία δὲ τούτου, ὡς καὶ τῶν βαρυντάτων φόρων, ἡ δυστυχία τῶν τε ἀγροτικῶν πλη-

θυσμῶν καὶ τῆς ὅλης χώρας εἶνε ἀφάνταστος. Οἱ νέοι διδάσκονται συνεχῶς καὶ ἀδιαλείπτως ὅτι ἡ θρησκεία εἶνε τὸ καταστρέφον τοὺς λαοὺς ὅτι ὁ Θεὸς εἶνε ἐφεύρεσις τῶν ἱερέων ὅτι οἱ ναοὶ πρέπει νὰ μεταβληθῶσιν εἰς αἰθούσας καὶ λέσχας ὅτι ὁ ἔρως εἶνε ἐλεύθερος καὶ τὰ λοιπὰ γνωστὰ τοῦ μπολσεβισμού διδάγματα. Ἡ ἐν Ῥωσίᾳ ἀνεργία εἶνε ἀπελπιστικὴ ἀτελείωτος σιρὰ, ἐκτεινομένη πολλὰς κατὰ μῆκος δύο ἢ τριῶν οἰκοδομικῶν τετραγώνων, ἀπὸ ἐργάτας ἀμφοτέρων τῶν φύλων πάσης ἡλικίας ἀναμένει ἐπὶ ὥρας ὀλοκλήρους μὴ τυχὸν εὐρεθῇ ἐργασία. Προχθὲς ἀκόμη ὁ τηλεγράφος ἀνήγγειλεν ὅτι κατὰ δῆλωσιν αὐτοῦ τοῦ προέδρου τοῦ οικονομικοῦ συμβουλίου τῶν σοβὲτ οἱ ἄεργοι ἐργάται ἐν Ῥωσίᾳ ἀνέρχονται σήμερον εἰς 8 ἑκατομμύρια! Κατεστράφησαν αἱ πλείους βιομηχανικαὶ τῆς Ῥωσίας ἐγκαταστάσεις διὰ τὴν ἀμάθειαν τῶν ἀδασεσάτων κομμουνιστῶν διευθυντῶν των, τὴν ἀνικανότητα αὐτῶν καὶ τὴν τελείαν ἔλλειψιν ἐνδιαφέροντος, ἀλλὰ καὶ ἕνεκα τῆς ἐπιβολῆς τοῦ συστήματος τῶν κρατικῶν συνεταιρισμῶν ἡ τράστ διὰ τὴν διοίκησιν καὶ ἐκμετάλλευσιν τοῦ φυσικοῦ πλοῦτου τῆς χώρας, τοῦ ἐμπορίου αὐτῆς καὶ τῆς βιομηχανίας. Τὸ κατώτατον ἡμερομίσθιον τοῦ ἐργάτου εἶνε 1 1)2 ρούβλιον (1650 δρχ. μηνιαίως) καὶ ὁ ἀνώτατος μηνιαίος μισθὸς 85 ρούβλ. Ἐκ τοῦ γλίσχρου τούτου ἡμερομισθίου τὸ 40 ο)ο καταβάλλεται διὰ διαφόρους φόρους καὶ ἄλλας προαιρετικὰς—δηθεν—εἰσφοράς. 8—10 δὲ ρούβλια κατὰ μῆνα ὀφείλει νὰ παρέχῃ ἕκαστος ἐργάτης διὰ τὸ ταμεῖον ἀεροπλοίας. Ἡ ἀκρίβεια ἦν ἀντιμετωπίζει σήμερον ὁ ἐργάτης εἶνε σχεδὸν ἀπίστευτος. Καθ' ἕκαστην πρωίαν καὶ ἑσπέραν αἱ ὁδοὶ τῶν πρωτευουσῶν πόλεων πληροῦνται πλήθους σιωπηλοῦ, κατηφοῦς, κουρασμένου, ἐξ ἀδυνάτων καὶ ἀκαθάρτων ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ παιδίων, οἱ ὅποιοι μεταβαίνουν εἰς τὴν ἐργασίαν των ἢ ἐπιστρέφουσιν ἐξ αὐτῆς. Ἡδη ἐργάζονται καὶ παιδία 14 ἐτῶν εἰς τὰς χειροτέρας χειρωνακτικὰς ἐργασίας, καταργηθείσης τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς ἐργασίας εἰς τὰ ἀνήλικα. Αὐτὸς εἶνε ὁ ἀπολογισμὸς τῆς ληξάσης δεκαετίας τοῦ ἐν Ῥωσίᾳ ἐφηρμοσμένου κομμουνισμού.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Ἁ. Ἱερά Σύνοδος συνήλθεν εἰς τὰς τακτικὰς συνεδριάσεις τῆς Δευτέρας καὶ Πέμπτης, κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην, ἡσχολήθη δὲ κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς Πέμπτης εἰδικῶς περὶ τὴν μελέτην τοῦ ὁργανισμοῦ τῶν Κρατικῶν Σχολῶν, συμφώνως τῷ περὶ αὐτῶν ἐκδοθέντι Νομ. Διατάγματι.

— Διὰ Διατάγματος, δημοσιευθέντος ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως», ἐνεκρίθη ἡ ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐπιβληθεῖσα ἐσχάτη τῶν ἐκκλησιαστικῶν ποινῶν τοῦ ἀφορισμοῦ καὶ τῆς ἀπογυμνώσεως παντὸς μοναχικοῦ σχήματος εἰς τὰς τέως μοναχὰς τῆς ἐν Τήνῳ Ἱερᾶς Μονῆς Κεχροβουνίου Μελέτην, Εὐπραξίαν καὶ Κασσιανήν. Ἐπειδὴ δὲ αὐταί, κατὰ παρεμνησίαν διαταγῆς τοῦ τέως Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐπιτρέψαντος εἰς αὐτάς νὰ παραμένωσιν εἰς τὰ ἐν Τήνῳ κτήματά των, εἰσήλθον καὶ κατόησαν εἰς τὰ ἐν τῇ Μονῇ κελιά προκαλοῦσαι νέας ἀνωμυλίας, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος δι' ἐγγράφου αὐτῆς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἐξήτησε τὴν ἀπομύκρυνσιν αὐτῶν ἐκ τῆς Μονῆς πρὸς ἡσυχίαν αὐτῆς.

— Δι' ἐγγράφου αὐτῆς ἡ Ἱερὰ Σύνοδος πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας ἀνέπτυξε καὶ αὐτὴς τοὺς λόγους δι' οὓς ἐπιβάλλεται ἡ ἴδρυσις ἰδίου Ταμείου διὰ τὰς Μητροπόλεις τῶν Νέων Χωρῶν τῆς Ἑλλάδος.

— Ἀποφάσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὁ Μακ. Πρόεδρος ἀπήντησεν εἰς τὰ εἰρηνικὰ γράμματα τοῦ νέου Πατριάρχου «Καθολικοῦ» τῆς Γεωργίας Χριστοφόρου, ἐν δὲ τῇ ἀπαντήσῃ εἰς τὸ γράμμα αὐτοῦ δι' οὗ ἐρωτᾷ διατί δὲν ἐφηροδόθη ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος τὸ νέον ἡμερολόγιον καὶ ὡς πρὸς τὰς κινήτας ἐρωτᾷ ὁ Μακ. Πρόεδρος ἀπήντησεν ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ Ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι, διώρθωσαν τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον, μὴ παραδεχθεῖσα τὸ Γρηγοριανόν, δι' οὗ παραβιάζονται αἱ διατάξεις τῆς Ἀ. Οἰκουμ. Συνόδου ὡς πρὸς τὴν ἐρωτῆν τοῦ Πάσχα, κατέλιπε δὲ ἄθικτον τὸν Πασχάλιον κανόνα μὴ ἐπιτευχθείσης ἔτι τῆς συγκροτήσεως Συνόδου καὶ συμφωνίας πασῶν τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἀπαυτουμένης πρὸς τοῦτο.

— Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος δι' ἐγγράφου αὐτῆς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἐπέστησε τὴν προσοχὴν αὐτοῦ ἐπὶ τῶν συγκρατικῶν καὶ ὑβριστικῶν δημοσιευμάτων κατὰ Ἱεραρχῶν τοῦ ρωμανοῦ μοναχοῦ Ἀρσενίου Cottea, καθ' οὗ, ὡς ἠθικοῦ αὐτοῦργοῦ τῆς κατὰ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου γενομένης ἐν Πειραιεὶ ἐπιθέσεως, ἐξεδόθη ἔνταλμα συλλήψεως, ἐξήτησε δὲ ὅπως τεθῆ τέρμα εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ ἀλλογενοῦς τούτου μοναχοῦ.

— Ἐξ ἀναφορᾶς Ἱεραρχοῦ πληροφορηθεῖσα ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ὅτι πρόκειται νὰ ἀναδιορισθῆ ὡς διδάσκαλος χιλιαστικῆς τις παυθεὶς διὰ τὰ χιλιαστικά του φρονήματα, δι' ἐγγράφου αὐτῆς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἐξήτησε νὰ προληφθῆ ὁ διορισμὸς οὗτος καὶ νὰ ἀπομακρυνθῶσιν ἐν γένει ἐκ τῆς Ἐκπαιδεύ-

σεως ἀνθρώπων χιλιαστικῶν φρονημάτων, ἀνατρεπτικῶν τῆς θρησκείας καὶ τῶν κοινωνικῶν καθεστῶτων.

— Ἐπὶ τῇ πεντηκονταετηρίδι τοῦ ἐν Λονδίῳ Ἱεροῦ ναοῦ τοῦ ἁγ. Λουκᾶ, οὐρανοῦ προϊστάμενος εἶναι ὁ λίαν γνωστὸς παρὰ τοῖς Ὀρθοδόξοις Canon Douglas, πρόκειται τῇ προσεχῇ Κυριακῇ νὰ ἐγκαινισθῆ ἐν αὐτῷ Παρεκκλήσιον τῆς Ἐνώσεως (Chapel of Unity). Διὰ τὸ Παρεκκλήσιον τοῦτο ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ἀπέστειλεν ὡς δῶρον εἰκόνα τοῦ Ἐθαγγελιστοῦ Λουκᾶ, ἔργον μεγάλης τέχνης, ὀφειλόμενον εἰς τὸν ἐφημέριον τοῦ ἁγ. Νικολάου συνοικίας φιλοπάππου Ἀθηνῶν Α. Τζεβάν. Διὰ τὸ αὐτὸ παρεκκλήσιον ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων ἀπέστειλε τεμάχιον τοῦ Σταυροῦ καὶ εἰκόνα τοῦ ἁγ. Ἰωάννου Προδρόμου, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης εἰκόνα τῆς Θεοτόκου «Θρηνοδούσης», ὁ Ἀλεξανδρείας εἰκόνα τοῦ ἁγ. Γεωργίου, ὁ Ἀντιοχείας εἰκόνα τοῦ Ἀπ. Πέτρου, ὁ Κύπρου εἰκόνα τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα, ὁ Σερβίας εἰκόνα τοῦ ἁγ. Σάβα καὶ ἄλλοι ἄλλα δῶρα.

— Ἐκ τοῦ μέχρι τοῦδε συλλεγέντος ποσοῦ τῶν εισφορῶν ὑπὲρ τοῦ Παναγίου Τάφου, συνεπέα τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1102 ἐν. ἔ. Ἐγκυκλίου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀπέστειλεν ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ἐπιταγὴν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Μακ. Πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἐκ λιρῶν Ἀγγλίας 643 999.

— Οἱ Σεβ. Μητροπολίται Σύρου, Δημοτηιάδος καὶ Ναυπακτίας ἐπεσκέφθησαν τὸν Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας ἐκ μέρους τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τὴν παρελθούσαν Δευτέραν.

— Τὸ νομοσχέσιον περὶ ὄργανισμοῦ Ἀσφαλείας τοῦ Κράτους, περὶ οὗ καὶ ἄλλοτε ἐγένετο ἐν τῇ «Ἐκκλησίᾳ» λόγος, καταρτισθὲν ἤδη ὑπεβλήθη εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν. Κατὰ τὰς παλαιώτερας διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου τούτου, πρὸς παρακολούθησιν πάσης ὑπόπτου διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους ὀργανώσεως, τῶν πάσης φύσεως προπαγανδῶν, τῶν ἐνεργουμένων ἐναντίον τῆς ἀσφαλείας τοῦ Κράτους καὶ τοῦ ὑφισταμένου κοινωνικοῦ καθεστῶτος καὶ πρὸς ὑπόδειξιν μέτρων πρὸς ἐξουδετέρωσιν αὐτῶν συνιστάται παρὰ τῷ ὑπουργεῖῳ Ἐσωτερικῶν ὑπηρεσία ἀσφαλείας τοῦ Κράτους, ἀποτελουμένη 1) ἐκ μονίμου γνωμοδοτικοῦ συμβουλίου καὶ 2) ἐξ ὑπηρεσίας ἐιδικῆς ἀσφαλείας, συμφώνως πρὸς τὰ κατωτέρω ὀριζόμενα. Τοῦ μονίμου συμβουλίου θὰ μετέχη καὶ εἷς καθηγητὴς τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ὀριζόμενος ὑπὸ τῆς Συγκλήτου. Ἀπασα αἱ στρατιωτικαί, θρησκευτικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἀρχαὶ ἐν γένει ὡς καὶ πᾶν νομικὸν πρόσωπον ὑποχρεοῦνται

νά εϋρίσκονται ἐν ἐπαφῇ μετὰ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἀσφαλείας, παρέχουσαι ἑκάστη ἐν τῇ ἀρμοδιότητι αὐτῆς πάντα τὰ μέσα καὶ συντρέχουσαι ταύτην εἰς τὸ ἔργον τῆς. Ἡ ὑπὸ δημοσίου ὑπαλλήλου ἢ τοῦ προσωπικοῦ ὠρισμένων ὑπηρεσιῶν κρατικῆς ὠφελείας ἐξυπηρετήσις τῶν σκοπῶν οἰασδήποτε προπαγάνδας, στρεφομένης ἐναντίον τῆς ἀσφαλείας τοῦ Κράτους καὶ τοῦ ὑφισταμένου κοινωνικοῦ καθεστώτος, ἀποτελεῖ λόγον ἀπολύσεως. Διὰ τὸ προσωπικὸν ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων, συμβεβλημένων δι' ἰδίων συμβάσεων μετὰ τοῦ Κράτους, ἢ ἀπόφασις τοῦ γνωμοδοτικοῦ συμβουλίου περὶ ἀπολύσεως εἶνε ὑποχρεωτικὴ διὰ τὴν ἐπιχείρησιν. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῶν ἰδιωτικῶν σχολείων τοῦ Κράτους. Ὡς ἐκτροπὴ τῶν Σωματείων ἐκ τῶν σκοπῶν δι' οἷς ἀνεγνωρίσθησαν, θεωρεῖται καὶ ἡ καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἀνάμειξις των εἰς κομμουνιστικὰς ἐνεργείας ἢ εἰς ξένας ἀνατρεπτικὰς προπαγανδιστικὰς κινήσεις. Δὲν ἐπιτρέπεται ἀναγνώρισις σωματείου, περὶ οὗ ἤθελε κριθῆ, ὅτι ἐπιδιώκει, ἔστω καὶ ἐμμέσως, σκοποὺς ἀνατρεπτικοὺς τοῦ κοινωνικοῦ καθεστώτος.

—Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ ὁσίου Γερασίμου, προστάτου τῆς Κεφαλληνίας, ἢ ἐν Κερκύρα εὐαγῆς παροικίας τῶν Κεφαλλήνων ἐώρτασε μεγαλοπρεπῶς ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Ἁγ. Σπυρίδωνος. Τὴν θείαν λειτουργίαν ἐτέλεσεν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κερκύρας κ. Ἀθηναγόρας, ἔψαλον δὲ μελωδικῶς οἱ μαθηταὶ τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς. Τὴν ἑορτὴν ἐτίμησαν πᾶσαι αἱ Ἀρχαὶ τῆς πόλεως, προσκλήσει δὲ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Κεφαλλήνων ἐξεφώνησε τὸν κατάλληλον λόγον ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἱ. Σχολῆς ἀρχιμανδριτῆς Παρθένιος Πολάκης, ἐν ἀσφυκτικῇ συρροῇ ἐκκλησιάσματος.

—Τακτικὸν κατὰ Κυριακὴν κήρυγμα γίνεται ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ Κερκύρας ὑπὸ τοῦ ἐφημερίου αὐτοῦ παν. Ἀρχιμ. Παρθενίου Πολάκη, ὁ ὁποῖος, πρωτοβουλίᾳ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κερκύρας, ἀνέλαβε καὶ εἰδικὸν κήρυγμα διὰ νέους, κατὰ Κυριακὴν ἀπόγευμα. Ἐκάστην δὲ Πέμπτην διὰ τὰς νεάνιδας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Ὁ «Πάνταινος» Ἀλεξανδρείας ἀναγράφει πληροφορίαν αὐτοῦ ἐξ Ἱεροσολύμων καθ' ἣν ἡ κυβέρνησις τῆς Παλαιστίνης μετὰ μελέτην τοῦ καθεστώτος ἐν τῷ Ναῷ τῆς Ἀναστάσεως φαίνεται ἤδη πεισθεῖσα ὅτι ἡ καταβολὴ τῶν ἐξόδων τῆς ἐπισκευῆς τοῦ σεισμοπαθοῦς τροῦλλου εἶνε δικαίωμα τοῦ Ἱεροῦ Κοινοῦ τοῦ Παναγίου Τάφου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Ὡς καὶ ἄλλοτε ἐγράψαμεν, τὸ ἐν Κάρλοβιτς συγ-

κρότημα τῶν Ρώσων ἀρχιερέων ἔπαισε τοὺς μητροπολίτας Εὐλόγιον καὶ Πλάτωνα ἀπὸ τῶν ἐπαρχιῶν αὐτῶν καὶ ἐπέβαλεν εἰς αὐτοὺς ἀργίαν ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας. Τούτους προσωρινῶς ἀντικατέστησε διὰ τοῦ ἐπισκόπου Ἀπολλιναρίου καὶ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Σεραφείμ. Συγχρόνως δι' ἐγκυκλίου πρὸς τὸν ὑπὸ τοὺς προτέρους ἐκκλησιαστικοὺς ἀρχηγοὺς κλῆρον διεβίβασθησαν παραινέσεις περὶ ὑποταγῆς εἰς τοὺς νέους προϋσταμένους ἐπὶ ποινῇ ἀργίας. Προειδουποιήθησαν ἐπ' ἴσης καὶ οἱ λαϊκοὶ ὀρθόδοξοι ρῶσοι περὶ τῶν λυπηρῶν κανονικῶν συνεπειῶν πάσης παρακοῆς πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῆς «συνόδου». Πρὸς τὸν Οἶκον. Πατριάρχην καὶ τοὺς λοιποὺς πρωθιεράρχας, τοὺς κοινωνήσαντας πρὸς τοὺς ἀποτελοῦντας τὴν «ἀνακαινιστικὴν» ἐν Ρωσίᾳ Ἐκκλησίαν, ἀπεφασίσθη νὰ διαβιβασθῇ ἴδιον γράμμα.

ΙΟΥΔΑΙΣΜΟΣ

Ἀκολουθῶν τὸ παράδειγμα τοῦ ραββίνου τοῦ Μπιελοστόκ ὁ ραββίνος τοῦ Προξενίου ἐκήρυξε τὸ ἀνάθεμα κατὰ τῆς κινήματογραφικῆς ταινίας «Μπὲν Χούρ», ἣς ἐπεδείχθη καὶ παρ' ἡμῶν ἐν Ἀθήναις, καὶ ἀπηγόρευσε τὴν παρακολούθησιν αὐτῆς εἰς πάντας τοὺς Ἰουδαίους. Τοῦτο δὲ διότι ὁ Μπὲν Χούρ ὑπῆρξεν ἀποστάτης τῆς ἑβραϊκῆς θρησκείας καὶ προσῆλθε πρὸς τὸν Χριστόν. Αἱ πολωνικαὶ ἐφημερίδες παρατηροῦσιν ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι δὲν φαίνονται σπουδαίως συγκινηθέντες ἐκ τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἡ κυβέρνησις τοῦ Obwalb ἐπανεφέρεν εἰς ἐνεργεῖαν νόμον ἀπὸ ὀγδοηκονταετίας λησμονηθέντα. Κατὰ τὸν νόμον τοῦτου ἀπαγορεύεται τὸ κάπνισμα εἰς πρόσωπα ἀμφοτέρων τῶν φύλων ἡλικίας μικρότερης τῶν 18 ἐτῶν, ἐπὶ ποινῇ φυλακίσεως ἑβδομαδαίας καὶ προστίμου 100 φράγκων, ἐν περιπτώσει δ' ὑποτροπῆς ἐπὶ τῇ διπλασίᾳ ποινῇ.

—Ὁ θρησκευτικὸς τύπος ἐν Ἀμερικῇ ἀριθμεῖ 600 ἐφημερίδας καὶ περιοδικά, ὧν τὰ μὲν 166 εἶνε τοῦ ρωμαϊκοῦ δόγματος, τὰ δὲ 22 Ἰουδαϊκά, καὶ τὸ πλεῖστον τῶν λοιπῶν προτεσταντικά. Τὰ πλεῖστα ἐξ αὐτῶν εἶνε ἑβδομαδιαῖα, τινὰ εἶνε μηνιαῖα καὶ ὀλιγότερα τριμηνιαῖα. Ἀπὸ ἐπόψεως ὕλικῆς οὐχὶ πάντα ἀνθούσιν.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Γ.Θ. Φεσσοπούλου (συνταγματάρχου τοῦ πεζικοῦ, Διευθυντοῦ τέως ὑπηρεσίας γενικῆς ἀσφαλείας τοῦ κράτους), Ὁ Κομμουνισμὸς ἐν τῇ πράξει. Ἀθήναι 1927.—Ἐν τῇ σπάνει τῆς κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ ἀντιγράφου φιλολογίας τὸ ὑπ' ὄψιν σύγγραμμα πληροῖ σπουδαῖον κενόν. Καὶ δύναται πληροῖ τὸ κενόν, διότι ὁ τε συγγραφεὺς αὐτοῦ ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του ἔμαθε τελειῶς τὰ τοῦ κομμουνισμοῦ,

καὶ ἡ μέθοδος δ' αὐτοῦ εἶνε ἡ μόνη τηλεσκόπος εἴτε διὰ τοὺς θέλοντας ἀπλῶς νὰ γνωρίσωσι τὰ πράγματα, εἴτε πρὸς διαφωτισμὸν πρὸ παντὸς τῶν νεαρῶν προσηλύτων τῆς νέας «ιδεολογίας», πρὸ τῆς ὁποίας χίσκουν ὡς ἀνόητοι χήνες. Δὲν ἀνέχθη δὴλα δὴ ὁ συγγραφεὺς εἰς τὸ ἄτερον πέλαγος τῶν θεωριῶν, ἀλλὰ προσάγει τὸν κομμουνισμὸν ἐρημοσμιένον ἐν Ρωσίᾳ, καὶ ἀφίνει αὐτὸν νὰ λαλήσῃ εαυτοῦ περὶ τῆς παραδεισείου ζωῆς, περὶ τῆς ὁποίας οἱ μύσται τῆς νέας θρησκείας τόσον ἀφθόνους ἔδωκαν ὑποσχέσεις. Τὸ σύγγραμμα, ἀποτελούμενον ἐκ σελίδων 344, διατείνεται εἰς τρία μέρη. Καὶ ἐν μὲν τῷ πρώτῳ τούτων ὁ λόγος περὶ τῆς ρωσικῆς ἐπαναστάσεως, περὶ τοῦ πολιτικοῦ συστήματος τοῦ ρωσικοῦ μολοσεβισμού, περὶ τῆς ἐθνικῆς οικονομίας, τῶν κοινωνικῶν τάξεων, τῆς κοινωνικῆς ἀντιλήψεως καὶ προνοίας ὑπὸ τὸ σοβιετικὸν καθεστῶς, ὡς καὶ περὶ τῆς ἀσφαλείας τοῦ μολοσεβισμού μετὰ γενικῆς ἀναποκρίσεως τῶν σημερινῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐπαναστάσεως. Τὸ δὲ δεύτερον μέρος πραγματεύεται περὶ τοῦ Κομμουνισμοῦ ἀνὰ τὴν ὕψηλιον, ἥτοι περὶ τῆς Γ' Διεθνοῦς καὶ τῆς ἔξω τῆς Ρωσίας δράσεώς της. Τέλος ἐν τῷ Γ' μέρει ὁ λόγος γίνεται περὶ τῆς διεθνοῦς θέσεως τοῦ Μολοσεβισμού, τοῦ ὁποίου τὴν ἐν Ἑλλάδι δράσιν ὁ σ. ἐπιφυλάσσεται νὰ ἐκθέσῃ ἐν ἰδίῳ συγγράμματι. Τὸ βιβλίον συνιστῶμεν θερμῶς πρὸς πάντα γινώσκοντα γράμματα διὰ νὰ ἴδῃ ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως καὶ ἀπὸ στόματος αὐτῶν τούτων τῶν μολοσεβιστῶν τὰς φρικτὰς καλλονὰς τοῦ ἀνθρώποφθόρου κομμουνιστικοῦ συστήματος, τὸ ὅποιον ἐπέπρωτο νὰ ἐνοχλήσῃ τὴν ἀνθρώποπότητα ἀκριβῶς κατὰ τὴν μεταπολεμικὴν περίοδον τῆς αὐτοσυγκεντρώσεως καὶ τῆς περισυλλογῆς πρὸς ἐπούλωσιν τῶν ὑπὸ τοῦ πολέμου προξενηθέντων εἰς αὐτὴν τραυμάτων.

ΝΕΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

«**Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος**». Μηνιαῖον θρησκευτικὸν περιοδικὸν ἐκδιδόμενον ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμ. Γερασίμου Ἡλίου, ἐν Gary, Ind. τῆς Ἀμερικῆς. — «**Ἡ Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας**». Δεκαπενθήμερον θρησκευτικόν, κοινωνικὸν καὶ οικογενειακὸν περιοδικὸν ἐκδιδόμενον ἐν Σικάγῳ προνοία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθοδόξου Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου. — «**Ὁρθοδοξία**». Θρησκευτικὸν περιοδικὸν δις τοῦ μηνὸς ἐκδιδόμενον ἐν Ἀθήναις. Διευθυντὴς Ἀλέξ. Α. Γρηγορόπουλος. — Τὰ δύο πρῶτα περιοδικὰ ἐκδίδονται ἐν Ἀμερικῇ ἐπ' οἰκοδομῇ τῶν ἀνὰ τὴν μεγάλην ἐκείνην χώραν διεσπαρμένων πιστῶν τῶν ἀνὰ τὴν μεγάλην ἐκείνην χώραν διεσπαρμένων πιστῶν τῶν ἀνὰ τὴν μεγάλην ἐκείνην χώραν διεσπαρμένων πιστῶν ἀπὸ πολλοῦ καὶ ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀμερικῆς νὰ ἀποκτήσῃ τὸ διδακτικὸν αὐτῆς ὄργανον, ἵνα μετὰ κύρους δι' αὐτοῦ ἐπιδαμνιεύηται ἡ ὑγὴς θρησκευτικὴ διδασκαλία καὶ καταρτίζονται οἱ πιστοὶ κατὰ τὸ πνεῦμα αὐτῆς, σωζόμενοι ἀπὸ τῶν περὶ αὐτοὺς σοβουσῶν ποικίλων ἑτεροδιδασκαλιῶν. Τὸ αὐτὸ λεκτέον καὶ περὶ τοῦ πονηρίματος τοῦ ἀρχιμ. Γερασίμου Ἡλίου, ἄλλοτε ἱερατικῶς προϊσταμένου τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καθεδρικοῦ ναοῦ τῆς μεγαλονήμου ἑλληνικῆς κοινότητος, κληρικῶ ὀφιοῦς παιδείας εὐμοιράσαντος ἐν τῇ κατ' Ἱεροσόλυμα Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ Σταυροῦ καὶ εὐδοκίμως τὴν Ἑκκλησίαν διακονήσαντος. Καὶ τὸ τρίτον δὲ περιοδικὸν πολλὰ τὰ διδακτικὰ καὶ ὠφέλιμα περιέχει. Ἡ «Ἑκκλησία» εἴχεται εἰς πάντα ἀπὸ καρδίας καρποφόρον τὴν δράσιν.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Προκήρυξις. Τὸ Ἡγουμ(β)ούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγιοῦτος Ναυπλίας προκηρύττει ὅτι κατὰ τὴν 3ην Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν θέλει ἐνεργηθῆ ἐν Νέα Ἐπιδαύρῳ πλειοδοτικὴ δημοπρασία. 1ον περὶ ἐνοικιάσεως τοῦ τυχόν ἐλαχίστου ἐλαιοκάρπου ἐνεστώσης ἐσοδείας 20ν περὶ τριετοῦς μισθώσεως δύο ὑδρομύλων 3ον Ἐπίσης δὲ κατὰ τὴν 6ην Νοεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν περὶ μονοετοῦς ἐνοικιάσεως ἀπολήψεως δασικῶν προϊόντων ἐξ ἑκατὸν χιλιάδων ὀκάδων ξυλανθράκων δι' ἐκρίζωσος ἐν τῇ θέσει, ἡχοκινη λούσα, τῆς ἥς προϊσταται Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγιοῦτος. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Ἀγιοῦτος—Ταξιαρχῶν 30 Ὀκτωβρίου 1927.

Ἡ ἐν Ὑδρᾳ Ἱερᾶ Μονῆ τοῦ Προφήτου Ἠλιοῦ ἐκδίδεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνεργηθησομένην ἐν Ὑδρᾳ τὴν 6 Νοεμβρίου 1927 τὸ δικαίωμα τῆς ὕλοτομίας ἐξαγωγῆς ἑξακοσίων ζυγίων καυσόξυλων ἐκ τῶν καέντοις πευκοδένδρων τῆς ἐν Ὑδρᾳ δασικῆς θέσεως Νηοίσα.

Τὸ Ἡγουμ(β)ούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ζερμπίτης Διακηρύττει ὅτι δοθείσης μεζίνος προσφοράς ἐπὶ τοῦ τεμαχίου Κορίτσα (Φελλίας) κτήματος τῆς Μονῆς ἐπαναλαμβάνεται ἡ δημοπρασία διὰ τὴν πενταετὴ τούτου ἐνοικίασιν συμφώνως τοῖς ὅροις τῆς ἀρχικῆς διακηρύξεως. Ἐπίσης ἐπαναλαμβάνεται ἡ δημοπρασία διὰ τὴν ἐκποίησιν τοῦ οἰκοτοῦ ἀνωθι τοῦ χωρίου Καμνιον συμφώνως τοῖς ὅροις τῆς ἀρχικῆς διακηρύξεως. Ἡ Δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 6ην Νηβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐν Σηροαμπίῳ καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρκείου Συμβολαιογράφου καὶ τῶν λοιπῶν ἀντιπροσώπων. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Ζερμπίτης 17 8)βρίου 1927

Ὁ Ἡγουμ(β)ομος τῆς ἐν Εὐβοίᾳ Ἱ. Μονῆς Μακρυμάλλης, προκηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκμισθώσεως τοῦ δικαίουματος ἐξαγωγῆς 300 ζυγίων καυσόξυλων, 4 χιλιάδων ὀκάδων πευκοφλοιοῦ, 30 κ. μέτρων οἰκοδομ. ξυλείας ἐξ ἐλάτης καὶ 10 χιλιάδων ὀκάδ ξυλανθράκων. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Χαλκίδι, ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν τῆ 6ην Νοεμβρίου 1927 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 τῆς μεσημβρίας, ἐνώπιον τοῦ Συμβολ. Ἀποστολίδου Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Μονῇ Μακρυμάλλης τῆ 18 Ὀκτωβρίου 1927.

Τὸ Ἡγουμ(β)ομοσ(β)ούλιον Ἱερᾶς Μονῆς Κατερινούσας διακηρύττει ὅτι, ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν ἐκποίησιν τοῦ ἐφεινοῦ ἥρημένου ἐλαιοκάρπου ἐκ τῶν ἐλαιοδένδρων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κατερινούσας. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 3ην καὶ 16ην Νοεμβρίου ἐ. ἔ. ἐν Γαβαλοῦ Μακρυναίας, ἐνώπιον τοῦ ἀρκείου Συμβολαιογράφου καὶ ἀντιπροσώπου τῆς Ἱερ. Μονῆς. Οἱ ὄροι εὐρίσκονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Κατερινούσας τῆ 17 Ὀκτωβρίου 1927

Τὸ Ἡγουμ(β)ομοσ(β)ούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Προυσοῦ διακηρύττει ὅτι ἐκδίδεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνοικιάσεως πενταετοῦς τὰ ἐν τῇ θέσει Πίνα Ἡβαρικοῦ καὶ Χρυσοβίτης Ἀγρολειβάδια καὶ ἐν γένει κτήματα τῆς Μονῆς Προυσοῦ. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τῆ 4 Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ἐν Ἀγρινίῳ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ κ. Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Τριχωνίας ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ, ὡς καὶ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων ὑποχρέωσος ἐν τῷ Γραφείῳ Οἰκονομικῆς Ἐφορείας Τριχωνίας, ὡς καὶ τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Μονῇ Προυσοῦ τῆ 15 Ὀκτωβρίου

Τὸ Ἡγουμ(β)ομοσ(β)ούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Προυσοῦ διακηρύττει ὅτι ἐπαναλαμβάνεται ἐν Ἀγρινίῳ καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ κατὰ τὴν 4ην Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ἡ πλειοδοτικὴ δημοπρασία ἐνοικιάσεως ἑπταετοῦς τοῦ ἐν Ντουγρὶ τῆς περιφερείας ὑμπενίου οἰκίματος τῆς Μονῆς μετὰ τῆς περιοχῆς του, ἐνώπιον τοῦ κ. Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Τριχωνίας ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ τοῦ, ὡς καὶ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς περὶ ὥραν 10ην ἕως 12ης τῆς μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δέον νὰ φέρωσι μεθ' ἑαυτῶν κτηματογεγύησιν κλπ. κατὰ τοὺς ὄρους συγγραφῆς ὑποχρέωσος, ἄλλως δὲν θὰ γίνωσι δεκτοὶ εἰς τὴν δημοπρασίαν.